॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रः। अग्निं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भेवन्तु। यासार् राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अंवपश्यक्षनांनाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भेवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्तिं भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवंन्ति। याः पृंथिवीम्पयंसोन्दन्तिं (१)

शुक्रास्ता न आपः शक्ष् स्योना भवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तुनुवोपं स्पृशत् त्वचंम्मे। सर्वार्थं अग्नीर्थ रंपसुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलुमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नृद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वर्षणेन ताः शीभर्थं सुमवंल्गत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम ह स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्ं। इन्द्रों वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्मुहीरिति तस्मादुद्कमुंच्यते। आपों भुद्रा घृतमिदापं आसुरुग्नीषोमौ बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधुपृचाम् (३)

अरंगम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न्। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्हि हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भंव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्च्सायं त्वा॥ (४)

उन्दन्तिं समवंत्गत मधुपृचांम्मातरो द्वाविश्वातिश्व॥———[१]
अपां ग्रहांन्गृह्वात्येतद्वाव रांज्स्यं यदेते ग्रहांः सवोंऽग्निर्वरुणस्वो रांज्स्यंमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यांमेव स्यूयेतऽथों
उभावेव लोकाविभ जंयित् यश्च राज्स्यंनेजानस्य यश्चांग्निचित्
आपो भवन्त्यापो वा अग्नेर्भातृंच्या यद्पोंऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति
भ्रातृंच्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आप्स्तस्मांद्द्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदान्नं वा आपंः पृशव आपोऽन्नंम्पृशवौऽन्नादः पंशुमान्भविति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मैं (६) अन्नमवं रुन्ध्वे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयौन्येवान्नमवं रुन्ध्व आ द्वांद्शात्पुरुंषादन्नम्त्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्ये प्र प्रजयां पृश्विमिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्युं यजमानं प्रजाः श्रुचापंयित् यद्प उंपदधांति श्रुचंमेवास्यं शमयित् नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उंपधीयन्ते- उपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपदधांति दिव्याभिरेवेनाः स॰ सृंजिति वर्षुंकः पुर्जन्यः (८)

भ्वति यो वा एतासांमायतंनं क्रृप्तिं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्रृप्तिर्य एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मै द्वन्द्वमृन्या उपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्या अत्रं वा इष्टंका एतत्खलु वै साक्षादत्रं यदेष चरुर्यदेतं चरुम्ंपदधांति साक्षात् (९)

पुवास्मा अनुमवं रुन्द्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत पुवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मा अनुमवं रुन्द्धे ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्यांह तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

अमृतंमस्मै जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ पूर्जन्यं उपदर्धाति साक्षाथ्सप्तचंत्वारि श्रच॥———————————————[२]

भूतेष्ट्रका उपं दधात्यत्रात्र्व वै मृत्युर्जायते यत्र्यत्रैव मृत्युर्जायते ततं एवैन्मवं यजते तस्मांदग्निचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवो- ऽवेष्टास्तस्मांदग्निचिन्नाभिचरित्वे प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष यौऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानि ह्वी १षि भवन्त्येतावन्तो वै देवाना स्वास्त एव (११)

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन॰ सुवन्ते स्वौंऽग्निर्वंरुणस्वो रांजस्यं ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इत्यांह सिवृत्प्रंसूत एवेनं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि षिश्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि षिश्चत्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धे पुरस्तौत्प्रत्यश्चंमभि षिश्चिति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन्मन्नंमद्यते शीर्षतोंऽभि षिश्चित शीर्षतो ह्यनंमद्यत् आ मुखांदन्ववंस्नावयति (१२)

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवैनंम्भि षिश्चति बृह्स्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांह् ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवैनंम्भि षिश्चतीन्द्रंस्य त्वा साम्रांज्येनाभि षिश्चामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्व

षिञ्चतीन्द्रंस्य त्वा साम्रांज्येनाभि षिञ्चामीत्याहिन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टा वै राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वानुग्निं चिनुत उभावेव लोकाविभ जंयित यश्चं राजसूर्येनेजानस्य यश्चांग्रिचित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्येन्द्रियं वीर्यं परांपतृत्तद्देवाः सौन्नामण्या समंभरन्थ्सूयते वा एष यौऽग्निं चिंनुतैऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर् सम्भृत्यात्मन्धंत्ते॥ (१४)

त एवान्ववंस्रावयत्येतदृष्टाचंत्वारिश्शच॥———[३]
स्जूरब्दोऽयांवभिः स्जूरुषा अरुणीभिः स्जूः सूर्य एतंशेन
स्जोषांवृश्विना दश्सोभिः स्जूर्ग्निवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन् स्वाहां

स्जोषांविश्वेना दश्सोंभिः स्जूरिग्नवैश्वान्र इडाभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयावा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरोंऽग्निवैश्वान्रः पृशव इडा पृशवो घृतश् संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मै पृश्न्य जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिं भ्रहोति प्रैव जांयते-ऽन्नादो भविति यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्तांद्भागास्ता एव प्रींणात्यथो चक्षुंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रति दधात्यनंन्धो भवित य एवं वेदापो वा इदमग्नें सिल्लिमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतों ऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमेचिनुत् तद्यमंभवत्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्याम्पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरों-ऽभव्थसा प्राची दिग्यां दंक्षिणत उपादंधाथ्स दक्षिणः पृक्षों- प्रत्येव (१८)

दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

ऽभवृथ्सा देक्षिणा दिग्याम्पश्चादुपादेधात्तत्पुच्छंमभवृथ्सा प्रतीची दिग्यामुंत्तर्त उपादेधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षो ऽभवृथ्सोदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्टमंभवृष् दिगियं वा अग्निः पश्चैष्टकुस्तस्माद्यदस्यां खर्नन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्कराष्ट्रं सर्वा वा इयं वयौभ्यो नक्तं दृशे दींप्यते तस्मादिमां वयार्षसि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानग्निं चिनुते

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँ द्वाह्मणाय सर्वां स्व दिक्ष्वर्धुं कु इं स्वामेव तिद्दश्मन्वें त्यूपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निः हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र विंशन्ति॥ (१९)

यदंलेलायुथ्स उत्तर्त उपादंधादेव द्वात्रिर्शच॥----[४]

संव्थ्यरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीये संवथ्यर आँग्नेयमृष्टाकंपालं निर्विपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम् बार्हस्पृत्यं च्रुं वैष्णृवं त्रिकपालं तृतीये संवथ्यरेऽभिजितां यजेत् यदृष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाक्षंरा गायत्र्यांग्नेयं गायत्रम्प्रांतःसवनम् प्रांतःसवनम्व तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभम्माध्यंदिन सर्वनम्माध्यंदिन सर्वनमाध्यंदिन सर्वनं तेनं छन्दो यह्वादेशकपालो भवंति द्वादेशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वारहस्पत्यश्चरुभवंति ब्रह्म वे देवानाम्बृहस्पतिब्रह्मेव तेनं दाधार यद्वैष्ण्वस्निकपालो भवंति यज्ञो वे विष्णूर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीये संवथ्सरेऽभिजिता यजंतेऽभिजित्यै यथ्संवथ्सरमुख्यंम्बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यद्वितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिनुतें-ऽन्तरिक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंते ऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै पर्र आद्वारः कक्षीवारं औशिजो वीतहं व्यः श्रायसस्रमदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्र सहस्रम्पुत्रानं विन्दन्त प्रथंते प्रजयां पृश्विस्ताम्मात्रांमाप्नोति यां ते ऽगंच्छन् य एवं विद्वानेतम् ग्निं चिनुते॥ (२२)

दाधार त्रिष्ठभंमिममेवेवं चत्वारि च॥———[५]
प्रजापंतिरिग्नमंचिनुत् स क्षुरपंविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो
नोपायन्ते छन्दोंभिरात्मानं छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्दस्त्वं
ब्रह्म वै छन्दा रसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं

देविन्धिर्वा पुष नि धीयते यद्ग्निः (२३) अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा

मुश्रते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहि ईसायै

क्रांमत्यात्मानंमेवाधिपां कुंरुते गृत्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्यंखा यदाक्रामेत्रिर्ऋत्या आत्मान्मिपं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गृत्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताहगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अर्थवाभिरेव दृध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येत १ ह् वाव तद्दिर्भ्यनूंवाचेन्द्रों दधीचो अस्थिभिरिति यदिष्टंकाभिर्भ्रिं चिनोति सात्मांनमेवाभ्रिं चिनते सात्मामुष्मिं ह्याँके भंवित य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्रेयंचित्यं आत्मा वैश्वानरो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा पृतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यद्ग्निं चिंनुते यिच्ति वैंश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंत्रेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं दधातीयं वा अग्निवेंश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषमृग्निमेव वैंश्वान्रं चिंनुत पृषा वा अग्नेः प्रिया तुनूर्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तुनुव्मवं रुन्द्वे॥ (२६)

अग्निस्तथ्स्ड्स्कृत्या्ग्नेर्दशं च॥———[६] अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजमाप्नुवन्तिस्रो रात्रीदीक्षितः

स्याँत्रिपदां विराङ्किराजमाप्नोति षड्रात्रीदीक्षितः स्यात् षङ्घा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजमाप्नोति दश रात्रीदीक्षितः स्याद्दशाँक्षरा विराङ्चिराजंमाप्रोति द्वादंश रात्रीँर्दीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्चिराजंमाप्रोति त्रयोदश रात्रीँर्दीक्षितः स्यात्रयोदश (२७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्रोति पश्चंदश् रात्रींदींक्षितः स्यात्पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्रोति सप्तदंश् रात्रींदींक्षितः स्याद्वादंश् मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्रोति चतुंविंश्शतिष् रात्रींदींक्षितः स्याचतुंविंश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्रोति त्रिष्शत्र रात्रींदींक्षितः स्याँत् (२८)

त्रिष्शदंक्षरा विराङ्विराजंमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति चतुरो मासो दीक्षितः स्याँचतुरो वा एतम्मासो वसंवोऽविभरुस्ते पृथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टो रुद्रास्तेंऽन्तरिक्षमाजंयत्रिष्टुमं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवमाजंयअगंतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छुञ्छ्रैष्ठमं देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत् द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरोंऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौ व्यावृतंमेव गंच्छति श्रेष्ठ्यं समानानांम्॥ (२९)

सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गाल्लो हीयेत पृथिवीमार्क्रमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तिरेक्षमार्क्रमिषं प्रजा मा मा हांसीदिवमार्क्रमिष् सुवंरगन्मेत्याहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंमुन्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्रे

यत्पक्षसंम्मिताम्मिनुयात् (३०)

कनीया स्या यज्ञ कृतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनेः प्रजा स्या द्वेदिसम्मिताम्मिनोति ज्याया रेसमेव यंज्ञ कृतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवित साहुस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जयिति द्विषाहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषाहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जयिति त्रिषाहस्रं चिन्वीत ततीयं

जंयित द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तिरिक्षम्नतिरिक्षम्वाभि जंयित त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)
त्रिषांहस्रो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकम्भि जंयित जानुद्वं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गांयित्रियैवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्वं

चिन्वीत प्रथम चिन्वानी गायत्रियवम लोकम्भ्यारोहित नाभिद्घ चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानिस्त्रिष्ट्रभैवान्तिरिक्षम्भ्यारोहित ग्रीवद्घ्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२)

उपेयान्न तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतन्नि धंत्ते यद्भिं चिनुते यद्पेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्वाहरप्रजस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांबुपदधांति ते एव यजंमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेतसोऽस्केन्दाय त्रीणि वाव रेतार्श्स पिता पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचांवुपद्ध्याद्रेतौंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमाम्पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीमन्तरिक्षं द्वितीयौ प्राणो वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यंन्ति न प्राणम्सौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्यमूम्पश्यंन्ति चक्षुर्यजुंषेमां चं (३४)

अमूं चोपं दधाति मर्नसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुप्त्या अथौं प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भक्षीयत्यांह स्तुतश्चन्ने एवतेनं दुहे पिता मात्तिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजः पदानुं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्बृह्स्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिष्दित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैन्मनुं शश्सित॥ (३५)

मिनुयात्तृतीयं चिन्वानिस्रयं पौत्रंश्च वे सप्तदंश च॥———[८]
सूयते वा पृषों ऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः

प्रपादंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रंत्यव्रोहंति ताहगेव तदांस्नदी सादयित गर्भाणां धृत्या अप्रंपादायाथों स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हंण्याथ्यडुंचाम शिक्यंम्भवति षोढाविहितो वै (३६) पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवैनंम्बिभर्ति प्रजापतिर्वा एष यदग्निस्तस्योखा चोलखंलं च स्तनौ तावंस्य

पूजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यजमानोऽमुष्मिं श्लोंकैं ऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापुत्या वैंष्णुवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरहोरात्राण्येवास्यं प्राजापृत्या यदुख्यंम्बिभितं प्राजापृत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पतंयो वैष्णवीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोतीयं वै विश्वकर्मा वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मांदाहुस्त्रिवृद्ग्निरित् तं वा एतं यजमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं दक्षिणाभिनं राधयेद्ग्निमंस्य वृञ्जीत् यौंऽस्याग्निं चिनुयात्तं दक्षिणाभी राधयेद्ग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

षोढाविहितो वै वैष्ण्वीर्न्यो विश्वातिश्वं॥———[१]
प्रजापितरिग्निमंचिनुतर्तुभिः संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्यं
पूर्वार्धमंचिनुत ग्रीष्मेण् दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छः श्रेरदोत्तंरम्पक्षः हेम्न्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिनुत
क्षत्रेण् दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं विशोत्तंरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं
विद्वानृग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्द्धे शृण्वन्त्येनम्भिं चिंक्यानमत्त्यत्र् रोचंत इयं वाव प्रंथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्न्तरिक्षं द्वितीया वयार्रस् पुरीषम्सौ तृतीया नक्षेत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यज्ञंमानः पश्चमी प्रजा पुरीषं यित्रचितीकं चिन्वीत यज्ञं दिक्षिणामात्मानं प्रजाम्न्तरियात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर्शं स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चितयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानमेव स्पृंणोति पश्च चितयो भवन्ति पश्चभिः पुरीषैर्भ्यूहिति दश् सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो यावांनेव पुरुष्सतः स्पृंणोत्यथो दशाँक्षरा विराडन्नं विराद्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति संवथ्मरो वै षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष् ष षद्वितयो भवन्ति षदुरीषाणि द्वादंश् सम्पंद्यन्ते द्वादंश् मासाः संवथ्मरः

संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४१)

अव चितंयः पुरीष् पश्चंदश च॥———[१०]
रोहिंतो धूम्ररोहितः कुर्क-धुंरोहित्स्ते प्रांजापृत्या बुभुरंरूणबंभुः
शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतंः श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवृत्यास्तिमः
कृष्णा वशा वारुण्यस्तिमः श्वेता वशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पृत्या
धूम्रलंलामास्तूप्राः॥ (४२)

-[88]

पृष्ठिनंस्तिरश्चीनंपृष्ठिनरूर्ध्वपृष्ठिनस्ते मांरुताः फुल्गूर्लोहितोणीं बंलक्षी ताः सांरस्वत्यः पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वृशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अरुणलेलामास्तूपराः॥ (४३)

रोहिंतः पृश्ञ्ञः षड्वि ५ंशतिः षड्वि ५ंशतिः॥----[१२]

शितिबाहुर्न्यतःंशितिबाहुः सम्नत्तिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःशितिरन्धः सम्नत्तिशितिरन्ध्रस्ते मैन्त्रावरुणाः शुद्धवालः सूर्वशुद्धवालो मृणिवालस्त आश्विनास्तिस्रः शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यस्तिसः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलेलामास्तूप्राः॥ (४४)

उन्नत ऋषभो वांमनस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः शितिंभस्त्त ऐंन्द्राबार्हस्पृत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रुस्त ऐंन्द्रावैष्णवास्तिस्रः सि्थ्मा वृशा वैश्वकर्मण्यंस्तिस्रो धात्रे पृषोद्रा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूपराः॥ (४५)

शितिबाहुरुंन्नतः पश्चविरशतिः पश्चविरशतिः॥-----[१४]

कुर्णास्त्रयों यामाः सौम्यास्त्रयंः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयों नकुलास्तिस्रो रोहिंणीस्र्यव्यस्ता वसूंनान्तिस्रोऽरुणा दिंत्यौद्यंस्ता शुण्ठास्त्रयों वैष्णुवा अंधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुऋमायं

लफ्सुदिनुस्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्त्रिस्र आंदित्यानांत्रिवृथ्सा ऽङ्गिरसामेन्द्रावैष्णुवा गौरलंलामास्तूपुराः॥ (४७)

शुण्ठा विर्रेशितिः॥——[१६] इन्द्रांय राज्ञे त्रयंः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः

शितिंककुद् इन्द्रीय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंर्योद्द्यः साध्यानांन्तिसः पष्ठौद्धों विश्वेषां देवानांमाग्नेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूपराः इन्द्रांय राज्ञे द्वाविर्श्यतिः॥———[१९७]

अदित्ये त्रयों रोहितेता इंन्द्राण्ये त्रयंः कृष्णेताः कुहैं त्रयोंऽरुणेतास्तिस्रो धेनवों राकाये त्रयोंऽनुङ्गाहंः सिनीवाल्या आंग्नावेष्णवा रोहिंतललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादंश॥——[१८] सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्त्रिस्रोऽजा मुलुहा इन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या

नभोरूपास्तिस्रोऽजा मृल्हा इंन्द्राण्ये तिस्रो मेर्घ्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूपराः॥ (५०) सौम्या एकान्नविर्शितः॥———[१९] वारुणास्रयः कृष्णलंलामा वर्रुणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वरुणाय रिशादंसे त्रयोऽरुणलंलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्रयः पृश्जयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥ (५१)

सोमाय स्वराज्ञें ऽनोवाहावेनुङ्गाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्टारा भ्यां बलुदाभ्यार् सीरवाहाववी हे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे हे धेनू

वारुणा विर्श्शतिः॥_____

भौमी वैराजी पुंरुषी द्वे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावंनुङ्वाही वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यों दिव्यावृष्भौ पंरिमरौ॥ (५२)

सोमांय स्वराज्ञे चर्तुस्त्रिश्शत्॥———[२१] एकांदश प्रांतर्गृब्याः पृशव आ लेभ्यन्ते छगुलः कुल्मार्षः

किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा अनूबन्ध्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आश्विनस्ते विशालयूप आ लेभ्यन्ते॥ (५३)

भवन्त्याग्र्य एन्द्राग्न आश्विनस्त विशालयूप आ लभ्यन्त॥ (५३) एकांदश् पश्चंविश्शितिः॥————[२२]

पिशङ्गास्त्रयो वास्नाः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृष्ठनंयस्त्रयेः शारदाः पृष्ठिनस्क्यास्त्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्त्रयेः शेशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

प्रिशङ्गां विश्शृतिः॥———[२३] यो वा अर्यथादेवतुन्त्वामंग्रु इन्द्रंस्य चित्तिं यथा वै वयो वै

यो वा अयथादेवतुन्त्वामग्न इन्द्रस्य चित्ति यथा वे वयो वे यदाकूताद्यास्ते अग्ने मिये गृह्णामि प्रजापितः सौंऽस्माथ्स्तेगान् वार्जं कूर्मान्

योक्रं मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओजं आन्न्दमहंर्ग्नेवियोः पन्थाङ्कमैद्यौस्तेऽग्निः पृशुर्रासीथ्यिद्व १शितः॥•[२४]यो वा पृवाहृंतिमभवन्यिभिरवक्ष्यांनुन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवतं यद्यंविज्ञप्रसि॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/